

8é Festival de Música Antiga

La Vila del Joy

La Vila Joiosa 2022

La Vila del Joy 2022 8é Festival de Música Antiga

La Vila Joiosa, del 17 de setembre al 9 d'octubre

El **Festival de Música Antiga «La Vila del Joy»** presenta la seua 8ª edició amb la programació més ambiciosa de les que fins ara s'han celebrat. L'**Església de l'Assumpció** de **La Vila Joiosa**, edifici del gòtic català del segle XVI, serà altaveu d'exquises propostes d'alguns dels músics més en voga, com són la violinista Amandine Beyer, el contratenor Xavier Sabata, l'especialista en música sufí Ali Keeler, el cornetista Gebhard David, el clavecinista Dani Espasa, o l'especialista en llaüts orientals Efrén López.

El concert d'obertura tindrà lloc el dissabte **17 de setembre** en el que podrem gaudir de l'exquiseda veu d'Èlia Casanova, una de les sopranos valencianes més internacional en el terreny de la música antiga. Èlia, junt al grup LUCENTUM XVI, interpretaran un programa dedicat a la presència femenina en la música dels segles XV, XVI i XVII, amb un recull de polifonia provinent dels cançoners de Barcelona, Palau, Montecassino i Colombina, combinades amb precioses àries de dues excel·lents compositores del primer barroc, com van ser Francesca Caccini i Barbara Strozzi.

El dissabte **24 de setembre** serà el torn del concert de la violinista francesa **Amandine Beyer** i el seu grup **GLI INCOGNITI**. Amandine és una referència en la interpretació del repertori barroc per a violí, amb treballs discogràfics premiats repetidament, i actuacions pels quatre cantons del món. Acompanyada de la italiana Anna Fontana al clavecí i la viola de gamba del gallec Balamero Barciela, ens mostraran un conjunt d'exquises sonates i concerts de l'estil «touchant» de François Couperin, Jean-Philippe Rameau i Jacques Champion de Chambonnières, al costat d'altres francesos, però d'influència italiana, com van ser Jean-Féry Rebel i Jean-Marie Leclair.

El dissabte **1 d'octubre** assistirem a l'estrena de la gira internacional del programa «inVISIBILI» del contratenor **Xavier Sabata** i l'orquestra barroca **VESPRES D'ARNADÍ** sota la direcció del clavecinista **Dani Espasa**. La gira d'aquesta conjunt seguirà en el prestigiós Wigmore Hall de Londres, al qual seguiran concerts a Salamanca, Madrid, Sevilla i Barcelona. Aquest programa reuneix un conjunt d'àries i simfonies d'autors barrocs com Giacomelli, Porta, Gasparini, Bononcini o Pollaro, que han quedat invisibilitzats pels més coneguts Händel, Bach o Vivaldi.

El concert de cloenda del diumenge **9 d'octubre**, diada valenciana, estarà protagonitzat pel grup **AI FIRDAUS ENSEMBLE**. Aquest conjunt dirigit per **Ali Keeler**, està especialitzat en música andalusí i sufí, i està format per músics d'origen marroquí, anglés i veneçolà. En aquest concert comptaran amb la col·laboració del llaudista valencià **Efrén López**, i ens mostraran versos musicats d'Al-Russafí i altres poetes del Xarq Al-Andalus, o el que és el mateix, la València precristiana que el rei Jaume I es va trobar el la seua conquesta del 9 d'octubre de 1238.

CALENDARI DE CONCERTS

Èlia Casanova & Lucentum XVI : *Dolcissimi respiri*

Èlia Casanova, soprano
Pere Saragossa, cornamuses, xeremies i direcció
Gebhard David, cornetto; **Carles Vallès**, flautes i baixó; **Antoni Lloret**, xeremies
Elies Hernandis i **Ricardo Ortiz**, sacabutxos; **Fran López**, tiorba i guitarra barroca
Fernando Fernández, viola de mà i llaüt; **Facundo San Blas**, percussió

Gli Incogniti: *J'aime mieux ce qui me touche...*

Amandine Beyer, violí i direcció
Baldomero Barciela, violó
Anna Fontana, clavicèmbal

Xavier Sabata & Vespres d'Arnadí: *inVISIBILI*

Xavier Sabata, contratenor
Dani Espasa, clavicèmbal i direcció; **Pere Saragossa**, oboé
Farran Sylvan James, **Luca Giardini**, **Oriol Algueró**, **Kathleen Leidig**, **Cecilia Clares** violins
Natan Paruzel, viola; **Oleguer Aymamí**, cello; **Mario Lisarde**, violó
Rafael Bonavita, tiorba i guitarra barroca

Al Firdaus Ensemble: *La València del Xarq Al-Andalus*

Ali Keeler, violí i veu solista
Youssef El Mezghildi, qanún; **Omar Benlamlih**, veu solista i percussió
Montserrat B. Vives, violoncel
Muhammad Domínguez, percussió i cor
Efrén López, oud

DISSABTE

17 de SETEMBRE 19:30h

Església de l'Assumpció
La Vila Joiosa

ENTRADA ANTICIPADA 10€

ENTRADA A TAQUILLA 12€

DISSABTE

24 de SETEMBRE, 19:30h

Església de l'Assumpció

ENTRADA ANTICIPADA 10€

ENTRADA A TAQUILLA 12€

DISSABTE

1 d'OCTUBRE, 19:30h

Església de l'Assumpció

ENTRADA ANTICIPADA 15€

ENTRADA A TAQUILLA 18€

DIUMENGE

9 d'OCTUBRE 20h

Església de l'Assumpció

ENTRADA ANTICIPADA 10€

ENTRADA A TAQUILLA 12€

ABONAMENT 4 CONCERTS: 35 €

VENDA D'ENTRADES I ABONAMENTS:

WWW.ENTRAPOLIS.COM, ESPECIALITATS LLORET, BAR LA PLACETA

CONCERT dissabte **17** de setembre, 19:30h

ÈLIA CASANOVA

soprano

LUCENTUM XVI

Gebhard David

cornetto

Carles Vallès

flautes i baixó

Antoni Lloret

xeremies

Elies Hernandis i Ricardo Ortiz

sacabutxos

Fran López

tiorba i viola de mà

Nando Fernández

guitarra barroca i llaüt

Facundo San Blas

percussió

Pere Saragossa

xeremies i direcció

Dolcissimi respiri

Dones als cançoners renaixentistes i al *Seicento* italià.

Virgen reina gloriosa, de Lope de Baena (fl. 1470-1520). Cançoner de Barcelona [BC454]

La bella malmaridada, de Gabriel Mena (1470-1528). Cançoner de Palau [1490-1505]

Aquella mora garrida, de Gabriel Mena. C. de Palau

La Fille Guillemín, ballo anònim del cançoner de Montecassino (1480-90)

De ser mal casada, de Diego Fernández, C. de Palau..

Nina e vina, anònima del Cançoner de la Colombina (1460-1480)

De la dulce enemiga, de Gabriel Mena, C. de Palau

Basciami mille, mille volte, del *Quinto libro de madrigali* (1585) de Luca Marenzio (1533-1599).

Maria, dolce Maria, del *Primo libro dell' musiche* (1618) de Francesca Caccini (1587-1645?)

Che si può fare?, op.8 (1664) de Barbara Strozzi (1619-1677)

Lasciatemi qui solo, del *Primo Libro* (1618) de Francesca Caccini

Sinfonia de **La Liberazione di Ruggiero dall'isola d'Alcina** (1625), de Francesca Caccini

O Chiome belle, del *Primo Libro* (1618) de Francesca Caccini

Chi desia di saper, del *Primo Libro* (1618) de Francesca Caccini

Dolcissimi respiri, o Il silentio nocivo, op.1, (1644) de Barbara Strozzi

Amor dormiglione, de les *Cantate, ariette e duetti* (1651), op.2, de Barbara Strozzi

Tant lo seny y fantasia, contrafacta d'*Un sarao de la Chacona*, (1644) de Joan Aranyés (c.1580-c.1650), amb text del *Sarao de Amor* de Joan Timoneda (València, 1520-1583)

Dolcissimi respiri

Dones als cançoners
renaixentistes i al *Seicento* italià

NOTES AL PROGRAMA

Dolcissimi respiri és el títol d'un madrigal de la veneciana Barbara Strozzi, una de les dones compositores més important de la història, títol que hem manllevat per a batejar aquest programa. Barbara podria ser una de les moltes dones cantants o instrumentistes que trobem en tantes pintures des de l'edat medieval fins al romanticisme. Protagonisme que, per contra, no té correspondència en les signatures de composicions, com si no estigueren capacitades per a la creació musical de primer nivell. Lluny de la realitat, hem de buscar el motiu en el rol atorgat per la societat patriarcal d'aquelles societats i que, malauradament, encara cueja. Relegades a determinats oficis i vetades per a d'altres, van ser poques les que van aconseguir trencar els paradigmes establerts en el camp de la composició.

Aquest concert tindrà com a nexa comú la presència femenina en la música renaixentista dels segles XV i XVI, i el primer barroc del XVII. El curs d'aquests segles s'iniciarà amb una selecció de polifonia renaixentista dels cançoners de Barcelona, Palau, Montecassino i Colombina. A través d'aquest recull, coneixerem costums i episodis de dones religioses, nobles i burgeses, això sí, sota el prisma d'homes compositors alligadors de la moralitzadora societat patriarcal imperant.

En ***Virgen, reina gloriosa*** del Cançoner de Barcelona, la mare de déu és presentada com a reina, igualant-la així amb els «divins» monarques, premiant l'engendrament de Jesús de Natzaret, i haver-ho fet sense fecundació (!). Les dones en molts textos són objecte del desig, com en l'intent de justificar l'adulteri per ser ***La bella mal maridada***, curiosament obra del *Cancionero de Palacio* de la cort d'Isabel de Castella i Ferran d'Aragó, on aquests temes feien gràcia, mentre les dones eren majoritàriament les víctimes de les purgues de la inquisició. En canvi, en una altra del mateix cançoner, ***De ser mal casada***, musicada per Diego Hernández, una dona es lamenta de les injustícies i vexacions a les que es veu sotmesa. El desig a la dona també està present en la inquietant, per la incitació a la pederastia, ***Niña e viña*** de la *Colombina*, cançoner d'ús a la mateixa cort i precedent al de *Palacio*, i que així es coneix per haver estat adquirit per Hernando Colom, fill de Cristòfor «el descobridor», en

1534. L'enyor per la pèrdia de l'amor d'una dona mora per haver estat «segrestada» per altres moros, està narrat en **Aquella mora garrida**. L'obra que tanca el repertori renaixentista i obri la porta al Seicento Itàlia, és altra peça sensual, com ho és **Basciame mille, mille volte** (besa'm mil voltes) de **Luca Marenzio**. La presència de peces escrites per homes tindrà una mostra més amb una *contrafacta* del *Sarao de la Chacona* del lleidatà Joan Aranyés a la que hem incorporat el text del poema **Tant lo seny y fantasia** del cançoner *Sarao de amor* de l'escriptor valencià del segle XVI **Joan Timoneda**.

I arriba l'hora de les dones compositores i del barroc amb **Francesca Caccini**, cantant de la cort florentina dels Medici, com també ho eren sa mare Lucia i sa germana Settimia. La faceta de compositora, però, ha quedat invisibilitzada sota el cognom associat al seu pare, Giulio Caccini. El 1625 Francesca, coneguda com a *La Cecchina*, estrena **La Liberazione di Ruggiero de l'isola d'Alcina**, òpera on el protagonista masculí, Ruggiero, és un cobard i incapaç que resulta superat en imaginació, desigs, bondat i pensament, per dos dones, Melissa i Alcina. Sens dubte, la *Liberazione* del títol és tot un missatge reivindicatiu. D'aquesta òpera sentirem la simfonia inicial, enmarcada per autèntics safirs de bellesa com són les àries del seu *Primo libro delle musiche* de 1618: **Maria, dolce Maria, Lasciatemi qui solo, O Chiome belle i Chi desia di saper**.

I pocs anys després, de Florència passem a Venècia de la mà de **Barbara Strozzi**, batejada com a Barbara Valle, filla d'Isabella Garzoni, criada de Giulio Strozzi, qui a més d'adoptar-la, va intercedir per a que el gran Francesco Cavalli fora el seu instructor musical, i fer-la entrar en la prestigiosa Accademia de Gli Incogniti. D'ella sentirem el madrigal **Dolcissimi respiri, o el silenzio nocivo**, potser altre missatge de denúncia de la submissió femenina, la trista i commovedora **Che si puo fare** en versió instrumental, i l'alegre i espurnejant **Amor dormiglione**. Servisca d'homenatge a totes les dones que durant la història, i encara ara, han patit el jou del masclisme.

ÈLIA CASANOVA

SOPRANO

www.eliacasanova.com

Nascuda a Faura, Èlia Casanova va obtenir el títol Superior de Cant al Conservatori de Música de València sota la tutela de Consol Rico, especialitzant-se en música antiga, amb beca de l'Institut Valencià de la Música, al Royal Birmingham Conservatorium amb el prestigiós tenor Andrew King. Ha estat guardonada amb diferents premis, entre els quals destaquen el Cecil Drew Oratorio Prize, el premi a la millor cantant de Música Antiga del Royal Birmingham Conservatorium, i el Premi Especial del Jurat al Concurs Internacional de Música Antiga de Gijón. El 2019 el seu disc *L'Universo sulla pelle* va rebre el Premi Carles Santos a millor disc de recuperació de patrimoni.

Ha rebut classes d'Andreas Scholl, Jean Tubery, Richard Levitt, Maria Jonas, Maria Schiabo, Carlos Mena, Lambert Climent, Robert Expert, Helena Lazarska, Paloma Gutierrez del Rierol entre d'altres i ha treballat amb directors com Jordi Savall, Fabio Biondi, Massimo Spadano, Carles Magraner, Eduardo López Banzo, Patrick Fournillier o Josep Ramon Gil-Tàrrega, entre d'altres.

Com a solista, Èlia ha actuat en auditoris, teatres, catedrals, esglésies i capelles de tot el món, des del Palau de la Música Catalana i el Palau de les Arts de València, passant pel Walt Disney Concert Hall (Los Angeles), el Symphony Center Orchestra Hall (Xicago), el Tang Xianzu Theater a Fuzhou (Xina), o l'Acropolium de Cartago (Tunísia), entre d'altres.

Fins ara ha enregistrat vint-i-sis discos amb diverses agrupacions. En els darrers dos anys ha gravat Super Lamentationes. Cristóbal de Morales, Germanies, Cantigues de Santa Maria i Mediterrània amb Capella de Ministrers, entre d'altres.

Ha participat en festivals de música de tot el món entre els quals destaquen una gira pels EUA amb Jordi Savall, Festival de Cremona, el BachFest Leipzig, el Festival Accadèmia Musica Antica di Milano, el Festival Voix et Route Romaine de Alsàcia, entre d'altres.

LUCENTUM XVI

ALTA CAPELLA

Grup de ministrers dirigit per **Pere Saragossa**, creat per a interpretar i difondre el ric i variat repertori musical del Renaixement. Les bandes d'instruments de vent, amb el nom d'**alta capella**, es van estendre per ciutats i viles d'Europa als segles XV i XVI. La funció principal dels ministrers dins de la litúrgia era la d'acompanyar la música vocal, doblant les veus. En l'àmbit civil, l'alta capella s'encarregava d'interpretar danses, cançons populars, i les peces èpiques o d'amor d'origen cortesà i popular.

Entre les seües actuacions destaquen les realitzades a Bari i Molfetta dins del Festival *Anima mea* de la Puglia (Itàlia), Vespres Musicals del Monestir de Pedralbes a Barcelona, Festival de Música Antiga dels Pirineus, Festival Serenates de la Universitat de València, Festival de Música Antiga de Morella, Clásicos en la Frontera a la Ribagorça, Festival de Músicas Contemplativas de Santiago de Compostela, Festival de Música Sacra de Benicàssim, Festival de Música Antiga i Barroca de Peníscola.

En 2021 han publicat el primer treball discogràfic amb el títol «**El Cantoral del Monestir de Santa Maria de la Murta d'Alzira**», disc del que la crítica especialitzada ha dit «La ejecución es absolutamente exquisita, llena de equilibrio en las excelentes voces y los instrumentos (...). El disco es una joya, tanto por la interpretación como por la inédita y bella polifonía y por la documentación.» (Manuel de Lara Ruiz, Revista Scherzo, juny 2021).

CONCERT dissabte **24** de setembre, 19:30h

GLI INCOGNITI

Amandine Beyer

violí i direcció

Baldomero Barciela

viola da gamba

Anna Fontana

clavicèmbal

«J'aime mieux ce qui me touche...»

Un passeig al compàs de la música clàssica francesa

François Couperin (1668-1733)

Deuxième Concert Royal (1722)

Jean-Marie Leclair (1697-1764)

Sonata II en mi menor (1743)

Jacques Champion de Chambonnières (ca. 1601-1672)

Suite en fa del 2ème livre (1670)

Jean-Féry Rebel (1666-1747)

Sonata VI en si menor (1713)

Jean-Philippe Rameau (1683-1764)

5ème Concert de les Pièces pour clavecin en concert (1741)

«*J'aime mieux ce qui me touche...*»

NOTES AL PROGRAMA

GLI INCOGNITI

www.gliincogniti.com

"M'agrada més el que m'emociona que el que em sorprén" («J'aime mieux ce qui me touche que ce qui me surprend»), així va descriure i va contrastar **François Couperin** la música francesa i la italiana. En aquest programa, els músics de Gli Incogniti prenen partit per la música francesa i presenten una varietat de xicotetes joies molt volgudes per ells.

No obstant això, la influència de la música italiana mai deixa d'evidenciar-se, com en el cas de **Rebel i Leclair**, que, fascinats per ella, n'ofereixen una adaptació molt personal. **Couperin, Rameau i Chambonnières**, per part seua, van aconseguir una espècie de perfecció clàssica d'aquest estil "**touchant**", és a dir, commovedor.

Fundat en 2006 per un grup d'amics reunits entorn de la violinista Amandine Beyer, el grup pren el seu nom de la Accademia degli Incogniti un actiu cercle literari liberal de la Venècia del segle XVII. Amb el seu nom hereta també el seu esperit, un gust pel desconegut en totes les seues formes, per l'experimentació amb les sonoritats, la cerca de repertori, el redescobriment dels "clàssics" i d'obres mestres desconegudes.

Actualment el grup **Gli Incogniti** és un referent de la interpretació històricament informada.. El grup és convidat habitualment pels més importants auditoris del món: Philharmonie de París, Théâtre d'opéra de Champs-Élysées, Wigmore Hall de Londres, Philharmonie de Essen, Operes de Bordeus, Dijon i Rouen, Oji Hall de Tòquio, Philharmonie de Luxemburg, BOZAR Brussel·les, Fondation Royaumont, Arsenal de Metz, Théâtre de la Ville (París), Auditorium du Louvre, La Course... Participa també en grans festivals entre els quals es poden citar el Boston Festival en USA, Oude Muziek Utrecht, el Printemps d'opéra de Montecarlo, el DT. Festival Bruges, Festival Internacional de Bergen a Noruega, el festival de Torroella a Espanya, els festivals de Saintes, Montpellier, Sablé, Ile-de-France...

CONCERT dissabte **1** d'octubre, 19:30h

XAVIER SABATA

contratenor

VESPRES D'ARNADÍ

Dani Espasa

clavecí i direcció

Pere Saragossa

oboé

Farran Sylvan James

violí solista

Luca Giardini, Oriol Algueró

Kathleen Leidig, Cecilia Clares

violins

Natan Paruzel

viola

Oleguer Aymamí

violoncel

Mario Lisarde

violone

Rafael Bonavita

tiorba i guitarra barroca

inVISIBILI

Aries i simfonies d'autors barrocs invisibilitzats

Tomaso Albinoni (1671-1751), Il nascimento dell'Aurora (Venècia, c.1710)

"Con cetra più sonora"

Giovanni Bononcini (1670-1747), Astianatte (Londres, 1727)

"Render mi vuole"

Antonio Lotti (1667-1740), Ascanio (Dresden, 1718)

Simfonia

Giovanni Alberto Ristori (1692-1753), Le fate (Dresden, 1736)

"Bellezze adorate"

Giovanni Porta (c.1671-1755), Farnace (Bolonya, 1731)

"Non sempre gradina

Francesco Gasparini (1661-1727), L'Oracolo del fato (Viena, 1709)

"Qui ti scrivo o nome amato"

Nicola Porpora (1686-1768), Deianira, Ercole e Iole (Nàpols, 1711)

"Scuote la chioma d'oro"

Francesco Mancini (1672-1737), Alessandro il Grande in Sidone (Nàpols, 1706)

Simfonia

Geminiano Giacomelli (1692-1740), Gianguir (Venècia, 1729)

"Mi par sentir la bella"

Domenico Natale Sarro (1679-1744), Siroe ,re di Persia (Nàpols, 1726)

"Gelido in ogni vena"

inVISIBILI

NOTES AL PROGRAMA

per Xavier Sabata

XAVIER SABATA
CONTRATENOR
www.xaviersabata.com

Alguns sinònims d'invisible: imperceptible, amagat, ocult, cobert...

inVISIBILI és un doble homenatge:

-primerament, a tots aquells compositors la rellevància i la presència dels quals ha sigut ocultada, coberta, amagada... per uns complexos processos durant el desenvolupament de la història de la música.

-i seguidament, a tots aquells extraordinaris músics la presència dels quals queda oculta, coberta, amagada, passa desapercebuda per la naturalesa homogènia d'una orquestra.

Aquest recital està format per una col·lecció d'àries que posen el focus en extraordinaris compositors i òperes - interpretats molt rarament- i en els extraordinaris músics que m'acompanyen, ja que la majoria de les àries tenen un instrument solista, un *obligato*.

El contratenor català **Xavier Sabata** es va formar com a actor en l'Institut del Teatre de Barcelona abans d'estudiar cant en la ESMUC de Barcelona i en la Musikhochschule de Karlsruhe. El repertori de Sabata abasta des de Cavalli i Monteverdi, passant pels herois de l'òpera seriosa barroca, fins a obres contemporànies. Ha actuat amb formacions com Els Arts Florissants, Europa Galant, Collegium 1704, l'Orquestra Barroca de Venècia. Ha actuat en sales prestigioses de tot el món com Concertgebouw d'Amsterdam, Barbican Center i Wigmore Hall de Londres, Lincoln Center de Nova York, Kennedy Center de Washington DC i Tchaikovsky Hall de Moscou. Va ser guardonat amb el Premi Òpera Actual en 2013. La seua extensa discografia sota grans segells com Virgin Classics/EMI, Decca, Harmonia Mundi Iberica i Vaig apartar inclou enregistraments d'òperes de Händel, Faramondo, Arminio, Ottone i altres treballs premiats com Alessandro i Tamerlano.

VESPRES D'ARNADÍ

ORQUESTA BARROCA

www.vespresdarnadi.com

VESPRES D'ARNADÍ és una orquestra barroca creada l'any 2005 per Dani Espasa i Pere Saragossa per oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat, utilitzant instruments i criteris històrics. El seu nom recorda els concerts que al segle XVIII, eren habitualment oferts als VESPRES com a postres dels sopars distingits de nobles i burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'ARNADÍ, un dels postres més antics del País Valencià.

Amb una intensa activitat concertística, el conjunt actua a importants sales i festivals d'Europa com Peralada, Barcelona, Sevilla, Santander, Madrid, Londres, Halle, Praga i Ostrava, entre d'altres.

Vespres d'Arnadí compta amb els treballs discogràfics *Pièces de Symphonie* de Charles Desmazes, *Missa en Re Major* de Josep Mir i Llussà i *Anna Maria Strada, la favorita de Händel*, tots tres amb el segell Musièpoca. L'últim dels discos porta per títol *L'Alessandro amante*, i està protagonitzat pel contratenor Xavier Sabata i editat amb el segell Aparté.

A més dels cantants esmentats, l'orquestra col·labora amb prestigiosos solistes, com les mezzosopranos Vivica Genaux, Mary Ellen Nesi i Marta Infante; les sopranos Núria Rial, María Hinojosa, Sunhae Im i Marie Lys; les contralts Hilary Summers i Sonia Prina; i els tenors Emiliano González Toro i Juan Sancho, per citar-ne alguns exemples.

Vespres d'Arnadí rep ajudes del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Ramon Llull.

CONCERT diumenge 9 d'octubre, 20h

AL FIRDAUS ENSEMBLE

Ali Keeler

violí i veu solista

Youssef El Mezghildi

qanún

Omar Benlamlih

veu solista i percussió

Montserrat B. Vives

violoncel

Muhammad Domínguez

percussió i cor

Efrén López

oud

La València del Xarq Al-Andalus

L'entorn d'**Al-Rusafi**, poeta andalusí de la València almohade

Ayatun-Nur, recitació de l'Alcorà

La crida, tradicional d'Aleppo

Floreix a la medina, cançó popular mediterrània

Tornant a l'únic, taqsim llaüt en maqam Rast

Gul Yuzunu, tema sufí turc

Salawat celta

Uzzal Pesrev, instrumental

Salveu València!, poema d'Ibn Al-Abbār (València 1199 - Tunis 1260)

Atainaka bil Faqri, moaxaha d'Abu al-Hasan al-Shushtari (Guadix? c.1203 - Egipte 1269)

Tema andalusí, poema d'Muhammad ibn Ghalib al-Rusafi (València c.1141 - Màlaga 1177)

Al-Madha morisc, poema morisc en llengua aljamia

Al Fiyashiyya, tradicional andalusí

La València del Xarq Al-Andalus

NOTES AL PROGRAMA

El programa «La València del Xarq Al-Andalus» reuneix diferents cançons i melodies de tradició andalusina entorn al poeta conegut com **AL-RUSSAFI**. Muḥammad ibn Ġālib al-Rusāfi està considerat el millor poeta de València del període almohade. Encara que va escriure la seua producció a Màlaga, és el gran cantor nostàlgic de València. La seua Elegia Valenciana és la peça mestra, no sols d'aquest autor, sinó de tota la poesia continuadora de l'estil *jafayí*, escrita pels poetes àrabs valencians. Va nàixer a Russafa, barri de València, en data que alguns historiadors situen a mitjan del segle XII, tal vegada el 1141. València està en la memòria del poeta com la pàtria distant i estimada; el paradís perdut d'on se'n va anar de jove i on tornar era impossible. Aquesta distància li inspira versos magnífics i converteix la llar dels seus avantpassats en un nom màgic, ple de ressonàncies literàries que l'havien convertit en un paradís enjardinat en els poemes d'Ibn Jafaya o d'Ibn al-Zaqqaq, poetes dels quals al-Russafí és considerat deixeble i continuador.

AL FIRDAUS ENSEMBLE

<http://alfirdaus-ensemble.es/>

Al Firdaus Ensemble és un conjunt de música andalusina i sufí basat en la ciutat de Granada, està compost per músics professionals d'origen marroquí, anglés i veneçolà. En el moment en què els músics afinen els seus instruments afinen també els seus cors per a rebre la inspiració del moment i d'aquesta manera elevar a l'audiència a un estat de contemplació. Tradicionalment es defineix aquest tipus de música amb la paraula àrab *sama'* que podria traduir-se com l'art d'escoltar. L'estil tan original de la seua música és un resum de diferents estils musicals i inclou temes originals amb influències cèltiques i del flamenc, així com arranjaments de cançons provinents del ric llegat de la tradició sufí de fonts àrabs, andalusís i turques. Les cançons són principalment en àrab amb lletra de la poesia dels grans mestres sufís de l'Al-Andalus i del món àrab, Ibn Arabi i Al-Shushtari. El seu repertori inclou adaptacions de poemes escrits en aljamiat, la llengua escrita pels moriscos andalusís durant el segle XVI usant l'escriptura àrab.

organitza

ATENEU D'HISTÒRIA I ART

www.laviladeljoy.com

ateneuha@gmail.com

col·laboren

Ajuntament de La Vila Joiosa

Institut Valencià de Cultura, Generalitat Valenciana

Institut Ramon Llull

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Parròquia Nostra Senyora de l'Assumpció de La Vila Joiosa

Onda Cero Marina Baixa

Flors i Fulles

Especialitats Lloret

Bar La Placeta

Associació de La Vila Vella

Buform Advocats